

Ole Espersen (S):

Ja, det er selvfølgelig meget morsomt, at finansministeren ikke anede, hvad baggrunden var for spørgsmålene, men nu er det altså afsløret fra min side, hvad baggrunden var. Og min foruroligelse går selvfølgelig på, at jeg ville finde det i strid med al mulig anstændighed, hvis man i en sag som denne for at bevare sit eget omdømme, sin egen position, i mange måneder, ja, år, kunne undlade at rejse en sag og så derefter gør det. Jeg ville finde det i strid med almindelig anstændighed.

Jeg har imidlertid ikke fået noget svar fra justitsministeren, som selvfølgelig ikke er forpligtet til at svare. Men det skulle dog være muligt for justitsministeren at svare på, om kommissoriet omfatter den problemstilling, som var nævnt i mit spørgsmål, og hvis videre bedømmelse finansministeren henviste til undersøgelsesretten.

Finansministeren (Henning Dyremose):

For så vidt angår anstændighed vil jeg gerne henvise til statsministerens svar på spørgsmålet fra hr. Torben Lund den 6. februar her i Folketinget (Folketingstidende 1990-91, 2. saml., sp. 1549), hvor der står:

»Det er også, synes jeg, uacceptabelt for alle de implicerede mennesker og i strid med almindelige retssikkerhedsprincipper at bidrage til, at enkelte personer og dele af pressen næsten daglig afsiger deres egne domme i sagen på et tidspunkt, hvor undersøgelsesretten er midt i sit arbejde.«

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 336**6) Til justitsministeren af:****Torben Lund (S):**

»Vil ministeren afgive en udtalelse til Folketinget om, hvorvidt der efter ministerens mening er hjemmel til, at anklagemyndigheden kan rejse sigtelse mod nogen udelukkende med det formål at afbryde en eventuel forældelse af strafansvaret, og hvis ministeren ikke ønsker dette, er begrundelse da, at det rejste spørgsmål set i relation til tamilsagen er omfattet af undersøgelsesrettens kommissorium?«

Skriftlig begrundelse

I sit svar på spørgsmål nr. S 321 afsløgte Justitsministeriet at udtale sig for så vidt angår Justitsministeriets egen holdning til det rejste spørgsmål under henvisning til, at der i begrundelsen til dette spørgsmål var henvist til tamilsagen.

Justitsministeren (Engell):

Som hr. Torben Lund nævner i sin begrundelse, har jeg allerede i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 321 haft lejlighed til at besvare den første del af spørgsmålet.

Jeg nævnte i den forbindelse, at forældelsesfristen for et strafbart forhold ifølge straffeloven afbrydes ved ethvert rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for en lovovertrædelse.

Hverken straffeloven eller retsplejeloven indeholder regler om grundlaget for en sigtelse, der kan afbryde en forældelsesfrist. Spørgsmålet er heller ikke nærmere behandlet i den juridiske litteratur.

Jeg nævnte også, at der i begrundelsen for spørgsmålet var henvist til en konkret sag, nemlig tamilsagen, og at det stillede spørgsmål vil kunne afgøres af domstolene.

Det var af disse principielle og konkrete grunde, at jeg ikke fandt, at jeg burde udtale mig yderligere om spørgsmålet; det må være det rigtigste.

Begrundelsen var ikke, at spørgsmålet kunne være omfattet af undersøgelsesrettens kommissorium i tamilsagen. Min begrundelse var, at den nærmere besvarelse på den givne baggrund måtte overlades til de almindelige domstole, hvis opgave det jo er at afgøre strafferetlige og straffeprocessuelle spørgsmål.

Jeg vil gerne tilføje, at undersøgelsesretten efter en naturlig forståelse af det udvidede kommissorium efter min opfattelse ikke nødvendigvis skal inddrage de spørgsmål om anklagemyndighedens behandling af sagen, som nu rejses.

Det er samtidig min opfattelse, at det heller ikke vil være hensigtsmæssigt at udvide kommissoriet med henblik på, at retten skal inddrage disse spørgsmål.

Jeg synes, at der i den forbindelse kan være grund til at pege på, at spørgsmålene jo ikke vedrører selve tamilsagen som sådan, men en del af den efterfølgende undersøgelse af sagen.